

FRATERNITAT

En assabentar-me que el meu germà havia posat en venda, sense avisar-me, la masia on havien viscut quatre generacions de la nostra família, em vaig empipar de valent. El vaig trucar, advertint-lo que exerciria el meu dret de retracte. No hi va oposar resistència, només va insinuar que la casa no estava pas deshabitada. Suposant que es referia a hipotètics fantasmes, vaig fer una rialla burleta. Després de demanar-ne un peritatge, li vaig pagar el preu que demanava més un deu per cent com a recàrrec “voluntari” per les molèsties causades amb la meva intromissió. Va arribar el dia de prendre possessió de la finca. L’Eulàlia m’hi acompanyava en la seva cadira de rodes. No lluny de la porta ens rebé un cocodril gegantí. Potser espantat per la nostra sobtada aparició i en no trobar una eixida, l’afamada criatura es cruspí la cama dreta de la meva esposa.